

толя)... Доста противность и онъ има на хр(истіяни)-ты и дума, че, ако блъг(аре)-ты добижтъ своѣ іерархіѣ щжтъ учинятъ бунтъ верху Отоманскѣ дръжавѣ и пр.“ (стр. 946).

5) Въ писмо отъ 7 августъ 1860 г. срѣщаме: „Отъ де-сѣтъ дни наново стана голѣмо смущеніе и раздоръ по между гръци и блъгаре... Гръци сж весма мало, нъ единъ блъгаринъ погръченъ гы спомага... Вчера и днесъ насмалко остана да ся исколятъ по между си; гръцка-та страна имаше ножове и пушки... Освѣнь това въ четвъртъкъ сега стигнѣхъ писма чрѣзь митрополитъ-тъ ни отъ Великѣ цркъвѣ да иска единъ челоувѣкъ отъ цѣлѣ епархіѣ за избиране на новыи гръцкый патрикъ. Народъ-тъ ни не ще гръцкый патрикъ и желае за Блъгарскый, затова никакъвъ гласъ не дадохъ на писма-та“ (стр. 948).

6) Въ писмо отъ 4 септември 1860 г. четемъ: „Вчера ся направи записъ, на когото начна блъгарска-та страна да ся подписува, за да не ще отъ днесъ да ся чете гръцкы въ цркъвы-ты имъ“ (стр. 949).

7) Въ писмо отъ 24 мартъ 1868 г. намираме: „Нашій владыка ся помина... Нѣколцина отъ по-прѣвы-ты наши, като размыслихъ, че безъ владикѣ не щжтъ могжтъ да ся управляватъ, днесъ явяватъ на В. Цркъвѣ, така чото само Русчюскый митрополитъ г-на Паисія (днесъ у Вранѣ сѣди) да не опрѣдѣлява, другыго, когото иска, нека опрѣдѣли, тъкмо да знае да изврѣшва архіерейскы-ты си длѣжности по матер-ный ни славяно-блъгарскый языкъ“ (стр. 968).

1858 г.

№ 162.

Галичникъ (Дебърско).

Отъ западнитѣ македонски крайща, отъ градеца Галичникъ (Дебърско), прѣзь срѣдата още на миналия вѣкъ се вѣстѣва съ живъ блъгарски духъ Павле х. Василковъ, въ монашество Партени (1820—1875 г.). Прѣзь 1859 год. той билъ ржкоположенъ отъ Патриаршията за кукушки епископъ, прѣзь 1869 г. за нишавски митрополитъ съ сѣдалище въ Пиротъ.

Въ своитѣ книжовни дѣла, съ каквито се явява още прѣзь 1857 год. въ Цариградски вѣстникъ или въ отдѣлнитѣ си съчинения и прѣводи, Партени подига и разглежда въ-проси, които му правятъ честь за врѣмето, когато е живѣлъ